

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 166

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 15 martie 2010

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 22 din 12 ianuarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 și art. 34 din Codul de procedură civilă și ale art. 6 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului	2-3		
Decizia nr. 92 din 4 februarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 300 alin. 2 din Codul de procedură penală	4-5		
Decizia nr. 96 din 4 februarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16, art. 17 și art. 19 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	5-7		
Decizia nr. 142 din 25 februarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	7-9		
		Decizia nr. 145 din 25 februarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (2) teza întâi din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale	9-10
		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		187. — Hotărâre privind elaborarea strategiei fiscale-bugetare pentru perioada 2011—2013	10-15
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		74. — Ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor pentru modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 307/2009 privind adoptarea măsurilor prin care se asigură că produsele care conțin substanța biocid dimetil fumarat nu sunt introduse sau puse la dispoziție pe piață	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 22

din 12 ianuarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 și art. 34 din Codul de procedură civilă și ale art. 6 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 și art. 34 din Codul de procedură civilă și ale art. 6 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, excepție ridicată de Marian Dobrescu, Sevastian Dobre și Ioan Dobre în Dosarul nr. 32.781/2009 al Oficiului Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Argeș — judecătorul-delegat.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 5.434D/2009, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de aceiași autori în Dosarul nr. 32.782/2009 al Oficiului Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Argeș — judecătorul-delegat.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 5.434D/2009 la Dosarul nr. 5.433D/2009, având în vedere că acestea au un obiect identic.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea cauzelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 5.434D/2009 la Dosarul nr. 5.433D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 6 iulie 2009, pronunțate în dosarele nr. 32.781/2009 și nr. 32.782/2009, **judecătorul-delegat la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Argeș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 și art. 34 din Codul de procedură civilă și ale art. 6 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului**, excepție ridicată de Marian Dobrescu, Sevastian Dobre și Ioan Dobre în cadrul unor cauze privind soluționarea unor cereri de recuzare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile criticate sunt

neconstituționale, deoarece instituie un dezechilibru între reprezentanții societăților comerciale, pe de o parte, și terțele persoane care pot depune cereri la oficiul registrului comerțului, pe de altă parte, în sensul că primii nu sunt citați și nu au posibilitatea să cunoască cererile și actele depuse de petenți. Totodată, arată că dispozițiile privind recuzarea judecătorilor nu permit justițiabililor care au formulat cereri de recuzare să participe la judecarea acestora.

Judecătorul-delegat la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Argeș și-au exprimat opinia în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 31 și art. 34 din Codul de procedură civilă și ale art. 6 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 4 februarie 1998, cu modificările și completările ulterioare.

— Art. 31: *„Instanța decide asupra recuzării, în camera de consiliu, fără prezența părților și ascultând pe judecătorul recuzat.*

Nu se admite interogatoriul ca mijloc de dovadă a motivelor de recuzare.

În cursul judecării cererii de recuzare nu se va face niciun act de procedură.”

— Art. 34: *„Încheierea prin care s-a încuviințat sau respins abținerea, ca și aceea prin care s-a încuviințat recuzarea, nu este supusă la nicio cale de atac.*

Încheierea prin care s-a respins recuzarea se poate ataca numai odată cu fondul.

Când instanța superioară de fond constată că recuzarea a fost pe nedrept respinsă, reface toate actele și dovezile administrate la prima instanță.”

— Art. 6 din Legea nr. 26/1990 are următorul cuprins: *„(1) Înregistrările în registrul comerțului se fac pe baza unei*

încheieri a judecătorului delegat sau, după caz, a unei hotărâri judecătorești irevocabile, în afară de cazurile în care legea prevede altfel.

(11) Judecătorul-delegat întâi sesizat spre a dispune înregistrarea în registrul comerțului a mențiunilor privind fuziunea, divizarea sau schimbarea sediului social al unei persoane juridice în alt județ se va pronunța, prin aceeași încheiere, și asupra înmatriculării persoanelor juridice astfel înființate, radierii celor care își încetează existența ori înregistrării în registrul comerțului a modificării actelor constitutive ale persoanelor juridice care dobândesc o parte din patrimoniul persoanei juridice divizate, după caz, precum și asupra înmatriculării și radierii persoanelor juridice care își schimbă sediul social în alt județ.

(2) Încheierile judecătorului delegat privitoare la înmatriculare sau la orice alte înregistrări în registrul comerțului sunt executorii de drept și sunt supuse numai recursului.

(3) Termenul de recurs este de 15 zile și curge de la data pronunțării încheierii pentru părți și de la data publicării încheierii sau a actului modificator al actului constitutiv în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pentru orice alte persoane interesate.

(4) Recursul se depune și se menționează în registrul comerțului unde s-a făcut înregistrarea. În termen de 3 zile de la data depunerii, oficiul registrului comerțului înaintează recursul curții de apel în a cărei rază teritorială se află domiciliul sau sediul comerciantului, iar în cazul sucursalelor înființate în alt județ, la curtea de apel în a cărei rază teritorială se află sediul sucursalei.

(5) Motivele recursului se pot depune la instanță, cu cel puțin două zile înaintea termenului de judecată.

(6) În cazul admiterii recursului, decizia instanței de recurs va fi menționată în registrul comerțului.”

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în fața legii, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 124 alin. (2) privind înfăptuirea justiției. De asemenea, sunt invocate și prevederile art. 6 și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil și la principiul nediscriminării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 și art. 34 din Codul de procedură civilă și ale art. 6 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, excepție ridicată de Marian Dobrescu, Sevastian Dobre și Ioan Dobre în dosarele nr. 32.781/2009 și nr. 32.782/2009 ale Oficiului Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Argeș — judecătorul-delegat.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 ianuarie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 92

din 4 februarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 300 alin. 2
din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 300 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Jozsef Nemeth în Dosarul nr. 2.482/320/2008 al Judecătoriei Târgu Mureș.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, arătând că ceea ce se solicită în motivarea excepției este modificarea conținutului normei criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 30 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.482/320/2008, **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 300 alin. 2 din Codul de procedură penală**, excepție invocată de Jozsef Nemeth.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile art. 300 alin. 2 din Codul de procedură penală sunt neconstituționale, deoarece „permit procurorului ca, între termenele de judecată acordate de instanță în acest scop, să refacă acte de procedură prevăzute sub sancțiunea nulității absolute, acte de procedură care fie nu au fost făcute în faza de urmărire penală, fie au fost făcute cu nerespectarea dispozițiilor legale”. Se arată că, întrucât și faza de urmărire penală trebuie să se desfășoare cu respectarea strictă a dispozițiilor legale, „singurul remediu procesual posibil, când se constată astfel de nelegalități, ar trebui să fie restituirea dosarului la procuror pentru refacerea urmăririi penale”. Se apreciază că, „prin această procedură, urmărirea penală a devenit o fază formală a procesului penal, în care procurorul poate să încalce orice dispoziție legală, inclusiv drepturile fundamentale ale învinutului, știind că, sub protecția art. 300 alin. 2 din Codul de procedură penală, aceste nelegalități pot fi remediate oricând, prin acordarea unui simplu termen de judecată”.

Judecătoria Târgu Mureș consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât normele criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 300 alin. 2 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală „*Verificarea sesizării instanței*”, potrivit căroră „*În cazul când se constată că sesizarea nu este făcută potrivit legii, iar neregularitatea nu poate fi înlăturată de îndată și nici prin acordarea unui termen în acest scop, dosarul se restituie organului care a întocmit actul de sesizare, în vederea refacerii acestuia*”.

Textele constituționale invocate în motivarea excepției sunt cele ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, se constată că dispozițiile art. 300 alin. 2 din Codul de procedură penală au mai fost examinate de Curtea Constituțională în raport de prevederile constituționale care consacră dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 1.684 din 17 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 10 februarie 2010, și Decizia nr. 736 din 24 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 16 iulie 2008, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor de lege criticate, pentru motivele acolo arătate. Întrucât nu au intervenit elemente noi, cele statuate de Curte în jurisprudența menționată își mențin valabilitatea.

De altfel, în prezenta cauză autorul excepției critică prevederile art. 300 alin. 2 din Codul de procedură penală din perspectiva modului de interpretare și aplicare a acestora, respectiv pentru faptul că procedura pe care acestea o consacră ar permite, în opinia sa, abuzuri din partea organelor de urmărire penală. Autorul excepției propune în acest sens și un „remediu procesual”, și anume ca, în toate cazurile în care se constată nelegalități, dosarul să fie restituit la procuror pentru refacerea urmăririi penale. Or, atât aspectele privind interpretarea și aplicarea legii, cât și eventualele propuneri de modificare a acesteia nu intră în competența Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță „*numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 300 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Jozsef Nemeth în Dosarul nr. 2.482/320/2008 al Judecătoriei Târgu Mureș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 februarie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 96

din 4 februarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16, art. 17 și art. 19 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16, art. 17 și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție invocată de Alexandru Nicolae Cruceanu în Dosarul nr. 12.757/299/CV/2008 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 5.067D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 și art. 19 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție invocată de Nicolae Ștefan în Dosarul nr. 10.247/299/2008 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 4.616D/2009 și nr. 5.067D/2009, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 5.067D/2009 la Dosarul nr. 4.616D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune

concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 12.757/299/CV/2008, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16, art. 17 și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**, excepție invocată de Alexandru Nicolae Cruceanu.

Prin Încheierea din 26 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 10.247/299/2008, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 și art. 19 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**, excepție invocată de Nicolae Ștefan.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textele de lege criticate încalcă dreptul la un proces echitabil, întrucât, „deși contravenția este faptă de natură penală, expresie a unui raport de conflict între stat și persoana sancționată pentru încălcarea unor valori sociale, sarcina probei este răsturnată: statul este dispensat de orice datorie de a proba”. Astfel, „contravenientul este expus abuzului agentului constator, abuz pe care contravenientul este obligat să-l înlăture prin probe”. Se mai arată că „impunerea în sarcina contravenientului a obligației de a dovedi netemeinicia procesului-verbal de contravenție este de natură să încalce dreptul la apărare și accesul liber la justiție”. Astfel, drepturile invocate sunt încălcate atâta timp cât din întreaga economie a Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 nu rezultă instituirea în sarcina organului constator a obligației de a proba temeinicia situației de fapt reținute în procesul-verbal de contravenție, și în măsura

în care referirea la martorii asistenți nu cuprinde obligația acestora de a certifica realitatea situației obiective ce reprezintă împrejurările de fapt ale săvârșirii faptei contravenționale.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Judecătoria Sectorului 1 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Se arată în acest sens că textele de lege criticate încalcă art. 6 paragraful 3 lit. b) și c) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale „în măsura în care persoana sancționată este anunțată de acuzarea și sancționarea sa, prin comunicarea procesului-verbal neînsoțit de mijloacele de probă pe care se întemeiază procesul-verbal”. Aceasta întrucât persoana acuzată nu mai dispune de înlesnirile necesare apărării sale, ceea ce conferă un caracter iluzoriu dreptului la apărare, drept ce ar trebui să fie concret și efectiv.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că normele criticate sunt constituționale, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 16, 17 și art. 19 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 16: „(1) *Procesul-verbal de constatare a contravenției va cuprinde în mod obligatoriu: data și locul unde este încheiat; numele, prenumele, calitatea și instituția din care face parte agentul constator; datele personale din actul de identitate, inclusiv codul numeric personal, ocupația și locul de muncă ale contravenientului; descrierea faptei contravenționale cu indicarea datei, orei și locului în care a fost săvârșită, precum și arătarea tuturor împrejurărilor ce pot servi la aprecierea gravității faptei și la evaluarea eventualelor pagube pricinuite; indicarea actului normativ prin care se stabilește și se sancționează contravenția; indicarea societății de asigurări, în situația în care fapta a avut ca urmare producerea unui accident de circulație; posibilitatea achitării în termen de 48 de ore a jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ, dacă acesta prevede o asemenea posibilitate; termenul de exercitare a căii de atac și organul la care se depune plângerea.*

(11) *În cazul contravențiilor cetățeni străini, persoane fără cetățenie sau cetățeni români cu domiciliul în străinătate, în procesul-verbal vor fi cuprinse și următoarele date: seria și numărul pașaportului ori ale altui document de trecere a frontierei de stat, data eliberării acestuia și statul emitent.*

(2)—(4) *Abrogate.*

(5) *În cazul în care contravenientul este minor procesul-verbal va cuprinde și numele, prenumele și domiciliul părinților sau ale altor reprezentanți ori ocrotitori legali ai acestuia.*

(6) *În situația în care contravenientul este persoană juridică în procesul-verbal se vor face mențiuni cu privire la denumirea, sediul, numărul de înmatriculare în registrul comerțului și codul fiscal ale acesteia, precum și datele de identificare a persoanei care o reprezintă.*

(7) *În momentul încheierii procesului-verbal agentul constator este obligat să aducă la cunoștință contravenientului dreptul de a face obiecțiuni cu privire la conținutul actului de constatare. Obiecțiunile sunt consemnate distinct în procesul-verbal la rubrica «Alte mențiuni», sub sancțiunea nulității procesului-verbal.»;*

— Art. 17: *„Lipsa mențiunilor privind numele, prenumele și calitatea agentului constator, numele și prenumele contravenientului, iar în cazul persoanei juridice lipsa denumirii și a sediului acesteia, a faptei săvârșite și a datei comiterii acesteia sau a semnăturii agentului constator atrage nulitatea procesului-verbal. Nulitatea se constată și din oficiu.”;*

— Art. 19: *„(1) Procesul-verbal se semnează pe fiecare pagină de agentul constator și de contravenient. În cazul în care contravenientul nu se află de față, refuză sau nu poate să semneze, agentul constator va face mențiune despre aceste împrejurări, care trebuie să fie confirmate de cel puțin un martor. În acest caz procesul-verbal va cuprinde și datele personale din actul de identitate al martorului și semnătura acestuia.*

(2) *Nu poate avea calitatea de martor un alt agent constator.*

(3) *În lipsa unui martor agentul constator va preciza motivele care au condus la încheierea procesului-verbal în acest mod.”*

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, se invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 privind dreptul la apărare. Se invocă, totodată, prevederile art. 6 paragraful 3 lit. b) și c) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, se constată că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a examinat constituționalitatea aceluiași text de lege, în raport de aceleași texte din Legea fundamentală și față de critici similare. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 740 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 3 iulie 2009, și Decizia nr. 338 din 17 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 22 aprilie 2009, prin care Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții legale. Tot astfel, răspunzând unor critici similare, formulate cu privire și la alte dispoziții ale Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, Curtea a statuat, prin Decizia nr. 1.096 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 695 din 15 octombrie 2009, că „procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției se bucură de prezumția de legalitate, însă, atunci când este formulată o plângere împotriva acesteia, este contestată chiar prezumția de care se bucură. În acest caz, instanța de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Cel care a formulat plângerea nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul necesar stabilirii și aflării adevărului. Chiar dacă art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 face referire la dispozițiile Codului de procedură civilă, instanțele de judecată nu pot face aplicarea strictă a regulii *onus probandi incumbit actori*, ci, din contră, chiar ele trebuie să manifeste un rol activ pentru aflarea

adevărului din moment ce contravenția intră sub incidența art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Prin urmare, nu se poate susține răsturnarea sarcinii probei.”

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să ducă la reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16, art. 17 și art. 19 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție invocată de Alexandru Nicolae Cruceanu în Dosarul nr. 12.757/299/CV/2008 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și de Nicolae Ștefan în Dosarul nr. 10.247/299/2008 al Judecătoria Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 februarie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 142

din 25 februarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Niscon” — S.R.L. Caracal în Dosarul nr. 1.292/104/2009 al Tribunalului Olt — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 6.409D/2009, având ca obiect o excepție de neconstituționalitate identică cu cea ridicată în Dosarul nr. 5.775D/2009.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea dintre obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus menționate, din

oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 6.409D/2009 la Dosarul nr. 5.775D/2009.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 6.409D/2009 la Dosarul nr. 5.775D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 29 iunie 2009 și 2 iulie 2009, pronunțate în dosarele nr. 1.292/104/2009 și nr. 899/115/2009, **Tribunalul Olt — Secția comercială și de contencios administrativ și Tribunalul Caraș-Severin — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Niscon” — S.R.L. Caracal și Societatea Comercială „Reidom” — S.R.L. Reșița în cauze având ca obiect cereri ale creditorilor pentru deschiderea procedurii insolvenței.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se apreciază că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale,

deoarece creează posibilitatea folosirii procedurii speciale a insolvenței în mod arbitrar la simpla solicitare a creditorului în condițiile în care contestația debitorului ar fi respinsă fie pe fond, fie ca tardiv introdusă. Se mai arată că judecătorul cauzei nu poate respinge cererea creditorului decât în situația în care admite contestația debitorului, ceea ce restrânge și, practic, condiționează posibilitatea instanței de judecată de a afla adevărul cu privire la posibilitățile financiare ale debitorului și de a administra probe în dovedirea stării de insolvență.

În fine, se mai susține că termenul de 10 zile fixat prin lege, fiind un termen de decădere, acesta nu se poate „prelungi” până ce debitorul își va angaja un apărător, ceea ce încalcă dreptul constituțional la apărare.

Tribunalul Olt — Secția comercială și de contencios administrativ și Tribunalul Caraș-Severin — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 33 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, care au următorul cuprins:

„(2) În termen de 10 zile de la primirea copieii [cererii creditorului de deschidere a procedurii — sn.], debitorul trebuie fie să conteste, fie să recunoască existența stării de insolvență. Dacă debitorul contestă starea de insolvență, iar contestația sa este ulterior respinsă, el nu va mai avea dreptul să solicite reorganizarea judiciară”.

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 124 privind înfăptuirea justiției și ale art. 126 alin. (1) privind instanțele judecătorești.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată următoarele:

În jurisprudența sa, Curtea a statuat că, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul se bucură de atributul exclusiv de a stabili normele privind procedura de judecată, putând institui prevederi speciale în vederea reglementării unor situații deosebite. O situație deosebită o reprezintă și starea de insolvență cauzată de culpa debitorului constând în neplata unei creanțe certe, lichide și exigibile, având un anumit quantum, într-un termen de 30 de zile și care, sub imperiul celerității specifice soluționării raporturilor comerciale, a impus adoptarea

unei proceduri speciale ce are drept scop protejarea patrimoniului debitorului și reîntregirea acestuia, în cazurile în care a fost diminuat prin acte juridice frauduloase, urmărind în același timp valorificarea cu eficiență sporită a activelor debitorului, în vederea satisfacerii într-o măsură cât mai mare a creanțelor creditorilor.

Raportat la excepția de față, Curtea reține că nu orice cerere de deschidere a procedurii insolvenței promovată de un creditor va avea finalitatea dorită de către acesta. Astfel, art. 31 alin. (1) din lege stabilește restrictiv faptul că numai creditorii îndreptățiți pot solicita deschiderea procedurii împotriva unui debitor prezumat în insolvență.

Or, în înțelesul legii, creditor îndreptățit este cel a cărui creanță împotriva patrimoniului debitorului este certă, lichidă și exigibilă de mai mult de 30 de zile, iar prezumția de insolvență intervine atunci când debitorul, după 30 de zile de la scadență, nu a plătit datoria sa față de unul sau mai mulți creditori sau atunci când se dovedește că debitorul nu va putea plăti la scadență datoriile exigibile angajate, cu fondurile bănești disponibile la data scadenței (a se vedea în acest sens art. 3 din lege).

Prin urmare, chiar și fără înregistrarea contestației debitorului, judecătorul-sindic trebuie să verifice dacă aceste condiții prevăzute de lege sunt respectate de cererea creditorului. Faptul că legiuitorul a pus la îndemâna debitorului un mijloc de apărare denumit contestație semnifică grija acestuia pentru a asigura contradictorialitatea procedurii, respectiv garantarea unui rol activ al debitorului în procedura respectivă. Prin urmare, se reține că nu creditorul este cel care exercită rolul instanței de judecată în această procedură, din moment ce procedura a fost deschisă printr-o hotărâre a instanței de judecată după ce a avut loc o evaluare a cererii creditorului.

O altă chestiune antamată de autorii excepției vizează efectele respingerii contestației debitorului, și anume deschiderea procedurii insolvenței, respectiv faptul că acesta nu va mai avea dreptul să solicite reorganizarea judiciară. Curtea constată că printr-o asemenea reglementare nu se încalcă prevederile constituționale invocate, întrucât este opțiunea legiuitorului de a prevedea diverse proceduri și consecințele exercitării acestora. De altfel, dacă nu ar fi contestat cererea creditorului, automat se deschidea procedura generală împotriva debitorului, cu parcurgerea deci și a fazei reorganizării judiciare. O atare dispoziție legală este o expresie a art. 126 alin. (2) din Constituție, ce nu este de natură a încălca prevederile art. 124 sau art. 126 alin. (1) din Constituție.

În fine, raportat la critica de neconstituționalitate ce vizează termenul de 10 zile în care debitorul trebuie să conteste cererea creditorului de a cere deschiderea procedurii, Curtea constată că acesta este un termen de decădere scurt, stabilit de legiuitor în considerarea faptului că procedura insolvenței trebuie să se desfășoare cu celeritate. Mai mult, este o prevedere legală care atrage atenția părților asupra gradului de diligență ridicat pe care trebuie să îl manifeste atunci când se pune problema începerii procedurii. Celelalte chestiuni invocate în raport cu această problemă privesc interpretarea și aplicarea legii, aspect ce nu intră în sfera de competență a Curții Constituționale. În consecință, nu se poate reține încălcarea art. 24 din Constituție.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Niscon” — S.R.L. Caracal și Societatea Comercială „Reidom” — S.R.L. Reșița în dosarele nr. 1.292/104/2009 și nr. 899/115/2009 ale Tribunalului Olt — Secția comercială și de contencios administrativ și Tribunalului Caraș-Severin — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 februarie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 145

din 25 februarie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (2) teza întâi
din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale**

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Alexandrina Diaconescu în Dosarul nr. 7.992/121/2007 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 7.992/121/2007, **Tribunalul Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale**, excepție ridicată de Alexandrina Diaconescu într-o cauză având ca obiect soluționarea unui litigiu de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că textul legal criticat este neconstituțional, întrucât îngreudește accesul femeilor la muncă. Prevederea unei vârste de pensionare diminuate în raport cu cea a bărbaților este o măsură

de protecție a femeilor, care, însă, nu trebuie aplicată în mod obligatoriu împotriva acestora atunci când femeia dorește să își exercite în continuare dreptul la muncă, și nu să beneficieze de favoarea acordată de legiuitor.

Tribunalul Galați — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este întemeiată în măsura în care rezultă dreptul angajatorului de a refuza în mod discreționar ca angajatul să își continue activitatea și după împlinirea vârstei standard de pensionare.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 41 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări

sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000. În realitate, autorul excepției critică numai teza întâi a art. 41 alin. (2) de lege, astfel încât Curtea urmează să rețină ca obiect al excepției art. 41 alin. (2) teza întâi din Legea nr. 19/2000, care are următorul cuprins:

„(2) *Vârsta standard de pensionare este de 60 de ani pentru femei și 65 de ani pentru bărbați.*”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 41 alin. (1) privind dreptul la muncă.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, se constată următoarele:

Cu titlu de principiu, Curtea, spre exemplu, prin Decizia nr. 1.100 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 657 din 2 octombrie 2009, Decizia nr. 888 din 30 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 54 din 24 ianuarie 2007, Decizia nr. 191 din 28 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, nr. 260 din 2 aprilie 2008, și Decizia nr. 1.007 din 7 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 777 din 20 noiembrie 2008, a stabilit că „*tratamentul juridic diferențiat a fost considerat ca o măsură de protecție specială a femeilor, întemeiată nu pe deosebirea de sex, ci pe situația socială care decurge din această deosebire*”. Cu aceeași ocazie, Curtea,

citând considerentele hotărârilor pronunțate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauzele *Stec și alții contra Regatului Unit (2006)* și *Walker contra Regatului Unit (2006)* a arătat „*că diferențele dintre vârstele de pensionare au continuat să fie justificate până la acel moment când condițiile sociale s-au schimbat. De asemenea, a arătat și că schimbările, în sensul egalizării vârstelor de pensionare, trebuie să fie prin însăși natura lor graduale și că este dificil dacă nu chiar imposibil să se stabilească precis un moment anume când nedreptatea cauzată bărbaților prin instituirea unor vârste diferite de pensionare va începe să depășească necesitatea de a corecta dezavantajele situației femeilor*”.

Raportat la critica de neconstituționalitate ce vizează încălcarea dreptului la muncă al femeii, Curtea constată că, din moment ce instanța constituțională a stabilit că există o rațiune obiectivă și justificată a existenței unei vârste mai mici de pensionare la femei decât la bărbați, înseamnă că aceeași rațiune subzistă și pentru încetarea de drept a contractului de muncă în condițiile art. 56 lit. d) din Codul muncii, articol ce se aplică în egală măsură și bărbaților. Însă, desigur, făcându-se aplicarea art. 41 alin. (5) din Legea nr. 19/2000, cu acordul angajatorului, persoana în cauză își poate continua activitatea. Dar aceasta este o problemă ce ține de interpretarea și aplicarea legii.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (2) teza întâi din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Alexandrina Diaconescu în Dosarul nr. 7.992/121/2007 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 februarie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Benke Károly

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind elaborarea strategiei fiscal-bugetare pentru perioada 2011—2013

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 12 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se constituie Grupul de lucru coordonator pentru elaborarea strategiei fiscal-bugetare pentru perioada 2011—2013 (*Grupul de lucru coordonator*), în componența prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Regulamentul pentru desfășurarea activității Grupului de lucru coordonator pentru elaborarea

strategiei fiscal-bugetare pentru perioada 2011—2013, prevăzută în anexa nr. 2, și Planul de acțiuni pentru elaborarea strategiei fiscal-bugetare pentru perioada 2011—2013, prevăzută în anexa nr. 3.

Art. 3. — (1) Pentru realizarea acțiunilor de elaborare a strategiei fiscal-bugetare pentru perioada 2011—2013,

autoritățile și instituțiile publice responsabile constituie, prin ordin al ministrului și, respectiv, al conducătorului organului de specialitate al administrației publice centrale, în termen de 5 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, grupuri de lucru sectoriale, în componența cărora, după caz, vor fi incluși și reprezentanți ai altor autorități interesate, ai partenerilor sociali și, după caz, ai mediului academic și universitar. Componența grupurilor de lucru sectoriale se prezintă spre avizare Grupului de lucru coordonator.

(2) Grupurile de lucru sectoriale vor prezenta planurile strategice de cheltuieli și politicile sectoriale Grupului de lucru coordonator până la data de 25 martie 2010.

Art. 4. — La elaborarea planurilor strategice de cheltuieli necesare elaborării strategiei fiscal-bugetare pentru perioada 2011—2013 ministerele vor conlucra cu autoritățile

administrației publice centrale și locale și vor ține cont de toate sursele de finanțare.

Art. 5. — Autoritățile și instituțiile publice responsabile de elaborarea planurilor strategice de cheltuieli și a politicilor sectoriale vor asigura corelarea măsurilor propuse cu prognozele macroeconomice și cu resursele financiare disponibile prevăzute în strategia fiscal-bugetară pentru perioada 2011—2013.

Art. 6. — Ministerul Finanțelor Publice acordă asistența tehnică necesară autorităților și instituțiilor publice și oferă informații cu privire la modul de abordare și prezentare a componentelor strategiei fiscal-bugetare pentru perioada 2011—2013.

Art. 7. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

p. Ministrul administrației și internelor,
Mihai Capră,
secretar de stat

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Radu Mircea Berceanu
Ministrul mediului și pădurilor,
László Bórbély

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,
Daniel Petru Funeriu
Ministrul apărării naționale,
Gabriel Oprea

Ministrul dezvoltării regionale și turismului,
Elena Gabriela Udrea

Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,
Adriean Videanu
Ministrul sănătății,
Cseke Attila

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Mihai Dumitru

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
Mihai Constantin Șeitan

București, 9 martie 2010.
Nr. 187.

ANEXA Nr. 1

COMPONENȚA

Grupului de lucru coordonator pentru elaborarea strategiei fiscal-bugetare pentru perioada 2011—2013

1. Ministrul finanțelor publice — președinte	11. Ministrul muncii, familiei și protecției sociale
2. Ministrul administrației și internelor	12. Ministrul justiției
3. Ministrul transporturilor și infrastructurii	13. Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate
4. Ministrul mediului și pădurilor	14. Președintele Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale
5. Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului	15. Președintele Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă
6. Ministrul apărării naționale	16. Președintele Comisiei Naționale de Prognoză
7. Ministrul dezvoltării regionale și turismului	17. Președintele Institutului Național de Statistică
8. Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri	18. Secretarul general al Guvernului
9. Ministrul sănătății	
10. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale	

REGULAMENT

pentru desfășurarea activității Grupului de lucru coordonator pentru elaborarea strategiei fiscal-bugetare pentru perioada 2011—2013

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Grupul de lucru coordonator pentru elaborarea strategiei fiscal-bugetare pentru perioada 2011—2013 (*strategia*), denumit în continuare *Grupul*, se înființează în scopul coordonării procesului de elaborare a acesteia, precum și pentru asigurarea monitorizării și transparenței obiectivelor stabilite prin strategie.

(2) Grupul prevăzut la alin. (1) este organism interinstituțional, fără personalitate juridică, în coordonarea ministrului finanțelor publice.

Art. 2. — (1) Grupul este compus din conducători și reprezentanți ai autorităților publice implicate.

(2) Președintele Grupului este ministrul finanțelor publice.

(3) În situația în care ministrul finanțelor publice este în imposibilitatea de a-și exercita funcția de președinte al Grupului, acesta poate delega responsabilitățile și atribuțiile sale unui alt membru al Grupului sau secretarului de stat coordonator al Departamentului buget din cadrul Ministerului Finanțelor Publice.

(4) Membrii Grupului coordonează activitatea grupurilor de lucru sectoriale.

Art. 3. — (1) Grupul este convocat de către ministrul finanțelor publice ori de câte ori este necesar.

(2) Membrii Grupului sunt convocați cu cel puțin două zile calendaristice înainte de data ședinței, prezența fiind obligatorie.

(3) În situația în care, din motive obiective, membrii Grupului sunt în imposibilitatea de a participa la ședințe, aceștia vor delega responsabilitățile și atribuțiile secretarului de stat coordonator al activității privind stabilirea politicilor publice sectoriale și elaborarea proiectului de buget.

(4) Deciziile Grupului sunt consultative și se consemnează în procese-verbale, care se remit ulterior membrilor Grupului.

(5) Deciziile Grupului se prezintă primului-ministru pentru informare.

(6) În situația în care deciziile Grupului nu întrunesc consensul, decide primul-ministru, în calitate de mediator.

Art. 4. — (1) La lucrările Grupului, în funcție de ordinea de zi a reuniunii, pot participa, la invitația ministrului finanțelor publice, cu rol consultativ, reprezentanți ai altor autorități sau instituții publice, ai mediului academic și universitar, precum și reprezentanți ai organismelor financiare internaționale.

(2) La lucrările Grupului în care se supune spre dezbatere strategia pot fi invitați de către ministrul finanțelor publice, în calitate de observatori, reprezentanți ai partenerilor sociali și ai mass-mediei.

CAPITOLUL II

Responsabilități

Art. 5. — (1) În realizarea atribuțiilor sale, Grupul face recomandări, care au caracter consultativ.

(2) Ministrul finanțelor publice are obligația de a-l informa, ori de câte ori este necesar, în scris, pe primul-ministru cu privire la deciziile luate în cadrul Grupului.

Art. 6. — (1) Grupul are atât atribuții de ordin general, cât și atribuții specifice.

(2) Atribuțiile de ordin general sunt:

a) avizarea componenței grupurilor de lucru sectoriale și a atribuțiilor privind activitatea acestora;

b) coordonarea activității grupurilor de lucru sectoriale;

c) monitorizarea activităților stabilite prin Planul de acțiuni pentru elaborarea strategiei fiscal-bugetare pentru perioada 2011—2013;

d) stabilirea termenelor de elaborare și transmitere la Ministerul Finanțelor Publice a politicilor publice sectoriale, inclusiv a costurilor de implementare și a modului de finanțare prin bugetele componente ale bugetului general consolidat;

e) analizarea și discutarea rapoartelor, informărilor și a oricăror altor materiale prezentate de grupurile de lucru sectoriale;

f) solicitarea informațiilor fiecărui grup de lucru sectorial privind modul de stabilire a politicilor publice sectoriale, costurile acestora, sursele de finanțare, precum și corelarea acestora cu prevederile din proiectul strategiei;

g) prezentarea pentru decizie primului-ministru a proiectului strategiei;

h) formularea de recomandări pentru grupul de lucru sectorial constituit pentru autoritățile administrației publice locale privind estimările indicatorilor bugetari specifici, ținând seama, după caz, de regulile fiscal-bugetare luate în considerație la elaborarea strategiei.

(3) Atribuțiile specifice sunt:

a) analizarea proiecției cadrului macroeconomic pe baza căruia se fundamentează strategia;

b) analizarea obiectivelor politicii fiscal-bugetare pentru orizontul de timp pentru care se elaborează strategia;

c) analizarea estimărilor privind veniturile bugetului general consolidat pentru perioada pentru care se elaborează strategia;

d) analizarea estimărilor privind cheltuielile de personal ale bugetelor componente ale bugetului general consolidat pentru orizontul de timp pentru care se elaborează strategia;

e) analizarea politicilor publice sectoriale din domenii precum: educație, sănătate, protecție socială și ocuparea forței de muncă, dezvoltare regională, apărare națională, justiție, ordine publică și siguranță națională, agricultură, transporturi și infrastructură, mediu, economie, comerț și mediu de afaceri, a costurilor de implementare și a surselor de finanțare necesare;

f) stabilirea principalelor priorități pe termen mediu, a măsurilor de reformă, precum și a impactului financiar al acestora;

g) analizarea, pe baza raportărilor privind execuția bugetară trimestrială și a gradului de îndeplinire a țintelor trimestriale, a propunerilor de redistribuire de credite bugetare și de angajament între programe și între ordonatorii principali de credite.

PLANUL DE ACȚIUNI
pentru elaborarea strategiei fiscal-bugetare pentru perioada 2011—2013

Nr. crt.	Denumirea acțiunii	Autoritatea responsabilă	Termenul-limită de realizare	Autoritatea beneficiară
1	2	3	4	5
1. Cadrul macroeconomic și politica fiscal-bugetară				
1.	Prezentarea obiectivelor de ansamblu și a constrângerilor în care urmează să se desfășoare politica macroeconomică și bugetară	Ministerul Finanțelor Publice	15 martie	Ministerul Finanțelor Publice
2.	Analiza aspectelor ce țin de politica fiscală și de politica în domeniul administrării fiscale și stabilirea direcțiilor orientative în aceste domenii	Ministerul Finanțelor Publice	15 martie	Ministerul Finanțelor Publice
3.	Prezentarea și analiza datelor preliminare vizând principalii indicatori macroeconomici și sociali și prognoza acestora pentru perioada 2011—2013	Comisia Națională de Prognoză, Institutul Național de Statistică	15 martie	Ministerul Finanțelor Publice
4.	Estimarea indicelui prețului de consum și a cursului de schimb al monedei naționale pe termen mediu	Comisia Națională de Prognoză	22 martie	Ministerul Finanțelor Publice
5.	Estimarea veniturilor bugetului general consolidat pe bugete componente și categorii de venituri	Ministerul Finanțelor Publice	26 martie	Ministerul Finanțelor Publice
6.	Elaborarea și prezentarea direcțiilor orientative ale politicii în domeniul ocupării forței de muncă	Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, Comisia Națională de Prognoză	26 martie	Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale
7.	Elaborarea și prezentarea direcțiilor orientative ale politicilor în domeniul protecției sociale și asigurărilor de sănătate	Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, Ministerul Sănătății, Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale, Casa Națională de Asigurări de Sănătate, Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă	26 martie	Ministerul Finanțelor Publice
8.	Elaborarea prognozei datoriei publice guvernamentale și locale, precum și a necesităților de finanțare din surse externe și interne	Ministerul Finanțelor Publice	26 martie	Comisia Națională de Prognoză
9.	Elaborarea direcțiilor orientative ale politicilor în domeniul investițiilor publice și al dezvoltării regionale	Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, Ministerul Administrației și Internelor, Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului, Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri	26 martie	Ministerul Finanțelor Publice
10.	Elaborarea prognozei indicatorilor generali ai bugetului asigurărilor sociale de stat și a transferurilor de la bugetul de stat, precum și a evoluției sistemului de pensii pe termen mediu	Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale	26 martie	Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale

1	2	3	4	5
11.	Elaborarea prognozelor privind resursele financiare transferate către bugetele locale (sume defalcate din TVA, cote din impozitul pe venit, transferuri din bugetul de stat și bugetul asigurărilor pentru șomaj)	Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, Ministerul Sănătății, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, Ministerul Administrației și Internelor, Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului, Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri	26 martie	Ministerul Finanțelor Publice
12.	Elaborarea și prezentarea prognozei macroeconomice în profil teritorial	Comisia Națională de Prognoză	31 martie	Ministerul Finanțelor Publice
13.	Elaborarea și prezentarea prognozei privind bugetul general centralizat al bugetelor locale pentru perioada Cadrului de cheltuieli pe termen mediu	Ministerul Finanțelor Publice	5 aprilie	Ministerul Finanțelor Publice
14.	Elaborarea prognozei indicatorilor generali ai Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate și a transferurilor de la bugetul de stat	Casa Națională de Asigurări de Sănătate	12 aprilie	Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Sănătății
15.	Evaluarea nivelului veniturilor și cheltuielilor bugetului general consolidat, a deficitului/excedentului bugetar, precum și a surselor de finanțare	Ministerul Finanțelor Publice	15 aprilie	Ministerul Finanțelor Publice
2. Analiza aspectelor intersectoriale de cheltuieli și determinarea plafoanelor indicative				
16.	Prezentarea unui scenariu de bază al evoluțiilor bugetare prognozate pe termen mediu	Ministerul Finanțelor Publice	15 aprilie	
17.	Analiza cheltuielilor pentru proiectele finanțate din surse externe și estimarea acestora pentru perioada Cadrului de cheltuieli pe termen mediu	Ministerul Finanțelor Publice	15 aprilie	
18.	Analiza cheltuielilor pentru serviciul datoriei publice și estimarea acestora pentru perioada Cadrului de cheltuieli pe termen mediu	Ministerul Finanțelor Publice	20 aprilie	
19.	Analiza cheltuielilor salariale în sectorul public și estimarea acestora pentru perioada Cadrului de cheltuieli pe termen mediu	Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale,	20 aprilie	
20.	Analiza tendințelor în finanțarea de la buget a investițiilor și estimarea cheltuielilor pentru perioada Cadrului de cheltuieli pe termen mediu	Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, Ministerul Administrației și Internelor, Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului, Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri	20 aprilie	
21.	Ajustarea plafoanelor preliminare de cheltuieli pe sectoare pentru primii doi ani cuprinși de Cadrul de cheltuieli pe termen mediu și elaborarea plafoanelor preliminare pentru al treilea an	Ministerul Finanțelor Publice	30 aprilie	

1	2	3	4	5
3. Analiza sectorială și elaborarea planurilor strategice de cheltuieli				
22.	Analiza implementării planurilor strategice de cheltuieli în sectoarele-pilot, identificarea problemelor și acțiunilor de viitor	Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, Ministerul Administrației și Internelor, Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului, Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri	5 mai	
23.	Evaluarea politicilor și a impactului acestora asupra creșterii economice și reducerii sărăciei și înaintarea propunerilor de ajustare sau actualizare a acestora	Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, Ministerul Administrației și Internelor, Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului, Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri	5 mai	
24.	Prezentarea politicilor sectoriale pe termen mediu în domeniile pentru care nu sunt elaborate strategii sectoriale de dezvoltare	Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, Ministerul Finanțelor Publice, Secretariatul General al Guvernului, Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Culturii și Patrimoniului Național, Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale, Comisia Națională de Prognoză, Institutul Național de Statistică	10 mai	
4. Definitivarea plafoanelor de cheltuieli și a Cadrului de cheltuieli pe termen mediu				
25.	Ajustarea plafoanelor de cheltuieli pe sectoare ca rezultat al analizei strategiilor sectoriale de cheltuieli. Identificarea unor măsuri suplimentare de politică fiscală, de administrare și realocare a cheltuielilor, care să permită diminuarea diferenței între obiectivele generale și rezultatele preliminare	Ministerul Finanțelor Publice	14 mai	
26.	Repartizarea plafoanelor de cheltuieli pe componente ale bugetului general consolidat și pe autorități publice centrale finanțate de la bugetul de stat	Ministerul Finanțelor Publice	14 mai	
27.	Estimarea raporturilor interbugetare pentru perioada Cadrului de cheltuieli pe termen mediu	Ministerul Finanțelor Publice	14 mai	
28.	Definitivarea strategiei fiscal-bugetare și prezentarea acesteia spre dezbateri și aprobare Guvernului	Ministerul Finanțelor Publice, în coordonarea Grupului coordonator pentru elaborarea Cadrului de cheltuieli pe termen mediu	20 mai	Guvernul

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU PROTECȚIA CONSUMATORILOR

ORDIN

pentru modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 307/2009 privind adoptarea măsurilor prin care se asigură că produsele care conțin substanța biocid dimetil fumarat nu sunt introduse sau puse la dispoziție pe piață

Având în vedere prevederile Legii nr. 245/2004 privind securitatea generală a produselor, republicată, în conformitate cu Decizia 2.010/153/UE a Comisiei Europene de prelungire a valabilității Deciziei 2.009/251/CE, prin care se solicită statelor membre să se asigure că produsele care conțin produsul biocid dimetil fumarat nu sunt introduse sau puse la dispoziție pe piață, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L63/21 din 12 martie 2010, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 284/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu modificările ulterioare,

președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 307/2009 privind adoptarea măsurilor prin care se asigură că produsele care conțin substanța biocid dimetil fumarat nu sunt introduse sau puse la dispoziție pe piață, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 28 aprilie 2009, se modifică după cum urmează:

— **Articolul 4 va avea următorul cuprins:**

„Art. 4. — Prezentul ordin se aplică până la data de 15 martie 2011.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,
Constantin Cerbulescu

București, 15 martie 2010.
Nr. 74.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

